



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 619/2017
31.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Јасминке Станојевић и Биљане Драгојевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Драган Антић, адвокат из ..., против тужене ББ из села ..., као законског наследника пок. ВВ, бив. из села ..., ради измештања стварне службености, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2031/16 од 11.10.2016. године, у седници одржаној 31.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 2031/16 од 11.10.2016. године, тако што се жалба тужене одбија као неоснована и потврђује пресуда Основног суда у Сурдулици II 6П 105/14 од 03.03.2016. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 50.700,00 динара у року од 15 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици II 6 П 105/14 од 03.03.2016. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и премештен је правац стварне службености пролаза пешице, запрегом и моторним возилима са послужног добра тужиоца к.п. бр. ... КО ... у корист повласног добра к.п. бр. ... КО ..., путем, у мерама и границама ближе описаним у ставу првом изреке ове пресуде, на пут преко к.п. бр. ... и к.п. бр.... КО ..., као новог послужног добра, који се протеже од сеоског пута на северу до повласног добра на југу укупне дужине 10 м, ширине 3,0 м и то преко дела к.п. бр. ... у мерама и границама описаним у овом ставу изреке, те да је тужени дужан да престане са вршењем свог права на к.п. бр. ... трасом пута на којој је установљено предметно право службености у року од 15 дана од дана када од стране тужиоца траса новог пута буде саграђена и приведена намени пролаза обиму права која тужени има. Другим ставом изреке, наложено је туженом да ради привођења намени већ изграђеног пута на к.п. бр. ... и ... КО ... који се граничи са јужном страном изграђеног пута, изведе радове који су ближе описани у овом ставу изреке, а да се у супротном овлашћује тужилац да сам или преко овлашћене предузетничке грађевинске радње или привредног друштва о трошку туженог изведе ове радове. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 707.895,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2031/16 од 11.10.2016. године, ставом првим изреке одлучено је да се другостепени поступак који је био у прекиду због смрти туженог ВВ настави, јер је законски наследник ББ преузела поступак. Другим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се измести правац стварне службености пролаза пешице, запрегом и моторним возилима са послужног добра тужиоца к.п. бр. ... у корист повласног добра тужене ББ, као законског наследника пок. ВВ, а на начин односно у мерама и границама описаним у изреци пресуде, као и захтев да се наложи туженој да ради привођења намени већ изграђеног пута на к.п. број ... и ... КО ... изведе описане радове или да се тужилац овласти да о свом трошку сам или преко другог лица, ове радове изведе. У погледу трошкова поступка, тужилац је обавезан да туженој по том основу исплати 449.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, а ревизијом се указује на повреде поступка које сагласно члану 407. став 1. истог закона, не могу бити ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац иначе рођени брат сада пок. ВВ је од оца, уговором о поклону добио к.п. бр. ..., а сад пок. ВВ парцелу к.п. бр. ..., на којим парцелама су изградили породичне стамбене зграде. Ове парцеле се међусобно граниче, а сада пок. ВВ, чији је законски наследник његова супруга ББ, за прилаз до своје куће користио је пут дужине 17,80м и ширине 2м преко парцеле тужиоца к.п. бр. ... на удаљености од око 1м од јужне стране куће тужиоца. Правноснажном пресудом Општинског суда у Сурдулици П 90/96 од 25.11.1999. године, одбијен је тужбени захтев овде тужиоца којим је тражио да се укине право службености пролаза преко његове парцеле као послужног добра, а у корист парцеле која је власништво сада пок. ВВ к.п. бр. ..., као повласног добра. На основу закљученог и овереног уговора о купопродаји Ов. .../... од 06.10.2006. године, тужилац је постао власник $\frac{1}{2}$ парцеле к.п. бр. ... КО ..., која је по култури врт 2. класе у површини од 85 м², док су према листу непокретности власници преостале $\frac{2}{4}$ идеалног дела ове парцеле ГГ и ДД. Према њиховим изјавама овереним пред судом 25.12.2015. године, они су са тужиоцем извршили реалну деобу парцеле к.п. ..., тако да је њима припао западни део ове парцеле, а тужиоцу као сувласнику, источни део, те да му дају сагласност да на свом делу парцеле изгради пут од сеоског пута до граничне линије ове парцеле са к.п. бр. ... суседа, сада пок. ВВ. Како је предмет тужбеног захтева измештање правца стварне службености пролаза, из налаза и мишљења вештака геометра утврђено је да предложена траса пута од стране тужиоца преко парцеле к.п. бр. ..., обезбеђује туженом пролаз до његове парцеле на лакши и једноставнији начин мимо дворишта тужиоца, а из усаглашеног налаза вештака грађевинске и саобраћајне

струке, утврђено је да је новосаграђену трасу пута коју тужилац нуди туженом, исти оспособио за одвијање саобраћаја запрежним возилима, тракторима, путничким возилима и теретним возилима до 3 тоне носивости. Даље је утврђено, да је потребно рушење потпорног зида који је тужени подигао и до ког је направљена траса, а чије рушење је потребно у ширини од 3м и висини од 1м, на који начин би се омогућио нормалан саобраћај возилима јер задовољава нормативе са грађевинске стране.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев применом члана 50. Закона о основама својинскоправних односа, закључујући да су испуњени услови за премештање правца стварне службености, јер је иста установљена трасом пута који пролази поред куће тужиоца, због чега је тужиоцу и члановима његовог домаћинства онемогућено мирно коришћење парцеле к.п. бр. ... и дворишта испред куће и што њима представља велики терет, те да се измештањем службености преко парцеле тужиоца к.п. бр...., тужени као власник повласног добра, не доводи у положај којим би његово право службености било отежано.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду одбијањем тужбеног захтева, оцењујући да у конкретној парници не постоји потпуна страначка легитимација за вођење ове врсте спора. Наиме, према ставу другостепеног суда тужилац тужбом у овом спору није обухватио као странке све учеснике материјалноправног односа и то остале сувласнике на непокретности која би представљала послужно добро, што има за последицу одбијање тужбеног захтева.

Врховни касациони суд налази да се наведени закључак другостепеног суда заснива на погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 15. Закона о основама својинскоправних односа прописана су правила управљања сувласника стварима у сувојини, између осталог и тако да је за предузимање послова који прелазе оквир редовног управљања (отуђења целе ствари, промена намена ствари, издавање целе ствари у закуп, заснивање хипотеке на целој ствари, заснивање стварних службености, веће поправке и сл.), потребна сагласност свих сувласника.

Имајући у виду садржину наведене законске одредбе у контексту постављеног тужбеног захтева у овој парници за измештање правца стварне службености, која у суштини представља њено успостављање на послужном добру, парцели која је у сувласништву, потребна је сагласност свих сувласника. Она у конкретном случају постоји, јер је у поступку утврђено да су ГГ и ДД, као сувласници преосталог дела од 2/4 парцеле број ... КО ..., пред судом дали оверене изјаве да су са тужиоцем извршили реалну деобу парцеле к.п. ..., тако да је њима припао западни део ове парцеле, а тужиоцу као сувласнику, источни део, као и да су сагласни да тужилац на свом делу парцеле изгради пут од сеоског пута до граничне линије ове парцеле са к.п. бр. ... суседа, сада пок. ВВ.

У изнетој чињеничној и правној ситуацији, Врховни касациони суд налази да у овој парници, учешће осталих сувласника парцеле која би требало да представља послужно добро, није било нужно, јер постоји писмена и оверена

изјава тих лица, не само да је извршена реална физичка деоба сувласничке непокретности на описани начин, већ и да су сагласни да се на делу парцеле коју користи тужилац, успостави стварна службеност изградњом пута који ће користити домаћинство сада пок. ВВ за потребе парцеле к.п. бр. Осим наведеног, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају, без обзира на земљишно књижно стање, сувласништво на парцели к.п. бр. ... која би требало да представља послужно добро, не постоји јер су сувласници фактички и ван суда извршили физичку деобу ове непокретности.

С обзиром да је у поступку утврђено да су испуњени сви услови за премештање стварне службености која тужиоцу и члановима његовог домаћинства знатно отежава коришћење парцеле к.п. бр. ... и дворишта испред куће, те да се успостављањем службености преко парцеле тужиоца к.п. бр. ..., тужена као власник повласног добра, не доводи у положај којим би право службености било отежано, Врховни касациони суд је применом члана 416. став 1. ЗПП одлучио као у изреци. Тужиоцу су досуђени тражени и опредељени трошкови ревизијског поступка на основу члана 163. у вези члана 165. ЗПП и то до висине судске таксе за овај правни лек у износу од 5.700,00 динара и на име састава ревизије у износу од 45.000,00 динара, што је одмерено према Закону о судским таксама и важећој Адвокатској тарифи.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић